

בתיבני תוא

עלון חודשי לבני תורה הספרדים המקורבים לאורו הגדול של מוהר"ן מברסלב זיע"א

גליון יד + סיון תשפ"ה

הרה"ח ר' יוסף נחמן לוי שליט"א מרבני הארגון מחבר סדרת הספרים 'מטעמים' על התורה והמועדים

דיבורי דעת ולב ממועמקי מעיינותיו הנפלאים של הנחל נובע

לב העולם

'נעשה ונשמע' בטעם אחר לגמרי

יתכן שיש לאדם תפילין מהודרות מאוד, והוא אומר קודם הנחתן 'לשם יחוד' ארוך מאוד, אבל החשק והשמחה שלו במצוה מושבתים לחלוטין

יפה כראוי. החמימות הזאת עוד תביא גם את מעשיו לשלמות. זה רק ענין של זמן.

ובתוך כך - מתפללין ולומדים

בהזדמנות אחת התבטא רבינו ואמר: "העיקר הוא הרצון והכיסופים. ובתוך כך - מתפללין ולומדים ועושים מצוות" (שיחות הרי"ן נא). זאת אומרת, שיש רצון שמוליד מעשים טובים. אבל יש גם נתיב מקביל שהתורה והמצוות מולידים

לשמוע אותו אזי דבריו אינם נכנסים ללב, ולעומת זאת כאשר שומעים אדם שהלב נמשך אליו אזי לא מאבדים ממנו אפילו משפט אחד, וכפי שביקש שלמה המלך: "ונתת לעבדך לב שומע" (מלכים א' ג, ט).

כאשר קצת נתבונן במעשי המצוות שלנו, נגלה שישנו פער גדול בין ה'נעשה' ל'נשמע'. ה'נעשה' מתבצע בדרך כלל באותה רמה. אולם ב'נשמע', כלומר, בתחושת הרצון והחשק למצוה, ישנם שינויים גדולים מאוד. אינה דומה שעת לימוד תורה של יום ראשון בבוקר, ליום ראשון אחר הצהריים. אינה דומה הנחת תפילין של יום ראשון, לתפילין של יום שני. במצב הרוח שלנו ישנם שינויים רבים, כנודע לכל עובד ה' כבר בימי הראשונים לכניסתו לחיי היהדות.

וכאן הגענו ליחודיות של עם ישראל.

'נעשה' על מנת להגיע ל'נשמע'

דרכם של בני האדם, שהמעשים הם תוצאה של הרצונות. כלומר, האדם רוצה לאכול, והרצון הזה מוליך אותו למטבח, שם הוא סועד את לבו. כאשר האדם רוצה פרנסה, הוא הולך לעשות השתדלות להתפרנס. גם ברוחניות אנו מונעים מתוך אותו דפוס פעולה - האדם רוצה לקיים מצוה, ואז הוא הולך ומקיים את המצווה. זאת אומרת, שהרצונות הם בסך הכל אמצעי לקיום מעשה המצווה. ובנוסף אחרת: ה'נשמע' הוא אמצעי ל'נעשה'.

עם ישראל הקדימו נעשה לנשמע. בהכרזה זו של 'נעשה ונשמע' התגלתה תובנה הפוכה לגמרי. זה נכון שהרצון הוא אמצעי למעשה, אולם ישנו גם נתיב הפוך. המעשה הוא אמצעי לרצון. פירוש: ככל שנעשה את המצוה גם בלי תחושת חיבור בלב, יתעוררו בנו בשלב מסוים - רצונות קדושים שחבויים עמוק עמוק בלב. הרצונות הללו הם תכלית כל לימוד התורה וקיום המצוות.

'נעשה' - נקיים את המצוות בפועל, בכדי שנזכה למדרגת 'נשמע'. בכדי שהלב שלנו יתעורר ויברר בחמימות קודש להתקרב להשם יתברך. במהלך הזה, המעשה הוא אמצעי לרצון. ומי שנמצא ברצונות גדולים כאלה - עליו לדעת שמדרגתו גבוהה מאוד, גם אם מעשיו עדיין אינם עולים

אמרו רבותינו: "למה נמשלו ישראל לתפוח? לומר לך, מה תפוח זה פריו קודם לעליו, אף ישראל הקדימו נעשה לנשמע" (מסכת שבת פח.).

במבט ראשון היה ניתן לחשוב, שהקדמת 'נעשה' ל'נשמע' פירושה שנעשה את המצוות עוד קדם שנשמע מה לעשות. אולם לאמיתו של דבר אין זו הכוונה, שהרי התורה אומרת באופן מפורש שישראל אמרו: "כל הדברים אשר דבר ה' נעשה" (שמות כד, ג). זאת אומרת שהשי"ת יאמר להם מה לעשות והם יעשו. ואם כן, יש להבין מה כוונת השבח של ישראל שהקדימו 'נעשה' ל'נשמע'?

רש"י מבאר (בסוגיא שם), שהשבח הוא שהתהלכנו עמו בתום לב כדרך העושים מאהבה וסמכנו עליו שלא יטעינו בדבר שלא נוכל לעמוד בו, ועל כן קודם ששמענו אם מדובר בציוויים קשים או קלים, קיבלנו עלינו לקיים את כל המצוות. ואחר כך שמענו את פרטי המצוות.

אין לו תפילין

רבי נחמן מגיש ביאור נוסף למושג 'נעשה' ו'נשמע', ביאור ששופך אור חדש על השבח של עם ישראל בהקדמת נעשה לנשמע.

בכל מצווה שאנחנו מקיימים ישנם שני רובדים. ישנו רובד יבש המייצג את עצם מעשה המצווה, וישנו רובד פנימי יותר המייצג את הלב שלנו בביצוע המצווה. יתכן שיש לאדם תפילין מהודרות מאוד, והוא אומר קודם הנחתן 'לשם יחוד' ארוך מאוד, אבל החשק והשמחה שלו במצוה מושבתים לחלוטין.

לעומת זאת יתכן שיש לאדם חשק ורצון חזק להניח תפילין, אבל בפועל אין לו בכלל תפילין, או שיש לו תפילין הכשרות בדיעבד ובדוחק גדול.

הרובדים הללו מקבילים למושג 'נעשה ונשמע'. עצם מעשה המצווה הוא ה'נעשה' של המצווה, ובמקביל - החשק והלב של המצווה הם ה'נשמע' של המצווה. השמיעה - כידוע תלויה בלב (על פי תקוני זהר זב.), וכמו שרואים בחוש, שכאשר מאזינים לאדם שאין חשק

האדם רוצה לאכול, והרצון הזה מוליך אותו למטבח, שם הוא סועד את לבו.

בנו רצון והשתוקקות להשם יתברך. כאן ה'נעשה' [ביצוע מעשה המצווה] הוא אמצעי להגיע ל'נשמע' [רצון הלב וההשתוקקות].

בהקשר לכך מסופר, ששאלו פעם את הבעל שם טוב מפני מה הוא משבח כל כך את בתו אדל (סבתו של רבי נחמן), אמר להם: מפני שכל היום התהלכה עם כסופים להשם יתברך, ושאלה את עצמה, מה עוד אני יכולה לעשות דבר שיהיה לרצונו יתברך (על פי שיש"ק ח"ב, עב).

ימי ספירת העומר, מבטאים, כידוע, כמיהה חזקה והשתוקקות לקבלת התורה. שבועות לעומת זאת, הוא הזמן של קבלת התורה בפועל. יתכן שישנה תחושה שהגענו כעת לתכלית המכוונת. אך עליו לדעת שהעניין לא מסתיים כאן. כעת, בחג השבועות, רק מתחילה העבודה של הרצונות. מפני "שעיקר תכלית כל התורה והמצוות הוא לזכות לרצון, שיהיו לנשמה רצונות חזקים ואמיתיים להשם יתברך, שזהו השלמות והמעלה העליונה מכל המעלות" - מסכם רבי נתן.

(על פי לקוטי מוהר"ן תורה כב, ט. לקוטי הלכות ערב ה"ג א-ג, מ)

יו"ל ע"י ארגון 'אגדלך' - איחוד בני הישיבות הספרדים ההולכים לאורו של מוהר"ן מברסלב זיע"א
ליצירת קשר: 052-718-2678 | 052-760-2544
מזכירות: 052-714-0454 מייל: agdelha148@gmail.com קו 'אגדלך': 02-313-75-56

מה זה ש"ש? בקי אנדלך

מה ההבדל בין חוד שבתפארת, לתפארת שבהוד? בכל ימי ספירת העומר עלה שיעור קצר ומרתק, בו שמעו המאזינים על המידה השייכת לספירה של הלילה הקרוב. השיעור נמסר ע"י הרה"ח ר' יוסף חיים חדאד שליט"א, שהגיש את המידה ללבבות השומעים, באופן השווה לכל נפש. חובת האזנה בכל השנה, לכל מי שמבקש להיכנס פנימה לעולם הפרקטי של המידות הקדושות.

ל"ג בעומר: במהלך יום ל"ג בעומר עלו תוכניות רבות וראיונות מרתקים הנוגעים לעיצומו של היום הגדול. ממערכת הקו נמסר על שיא של ההאזנות במהלך כל היום והלילה. ניתן תמיד לשמוע את הסיפורים והראיונות בשלוחה 2.

ממשיכים: המדורים המתוקים והייחודיים: א. סיפורים ומעשיות מחכמי הדורות מאת מגיד המישרים הרה"ג ר' יעקב חנון שליט"א (כל יום חמישי) ב. שיעור מרתק ועוצמתי בפרקי אבות, בשילוב הנהגות ישרות מחכמי הספרדים בדורות עברו מאת הרה"ג ר' מרדכי ועקנין שליט"א (בכל יום שני ורביעי), שהחלו בימי ספירת העומר - ימשיכו בעז"ה גם לאחר חג שבועות הבעל"ט.

לקראת שבועות: יעלו בס"ד תוכניות ושיעורים ייחודיים - הכנה רבתי לקראת היום הגדול והקדוש - יום מתן תורה. היכנסו לשלוחת ענייני דינא, שלוחה 8.

02-313-7556

מעריך השידונים מבית אנדלך

הננו להודיע לכלל משפחות האברכים הע"י כי ארגון אנדלך מפעיל מערך שידונים ע"י שדכנית ותיקה ומנוסה העוסקת בהתאמת שידונים לציבור בני התורה הספרדים המקורבים לאורו של מוהר"ן מברסלב זיע"א לרישום ובירורים: 0327140321

אברך / בחור יקר!
מבקש פנימיות? מחפש קרבת ה'?
מקומך איתנו!

ליצירת קשר והתחברות לחבורות בפריסה ארצית, פנה כבר היום לראשי מערך החבורות

לבחורים:
הר"ר יוסף חיים אבאי שליט"א
0533135370

לאברכים:
הר"ר יצחק אנקווה שליט"א
0548421293

ליצירת קשר
עם מזכירות אנדלך:
052-714-0454

לקבלת העלון באימיל,
יש לשלוח בקשה לכתובת:
agadelha148@gmail.com

אל תהיה

שלימזל!

נוסע לאומן?
בנתיבים טורס תקבל את
המחיר הטוב ביותר!

כרטיס טיסה
כולל טרולי

החל מ-
\$299*

שדרוג לחבילות הכל כולל
החל מ-\$150*

*7-5 הנורשמים הראשונים בכל יציאה. לאחר מכן המחיר עולה ב-50\$

יציאות וחזרות לקישינב מידי יום

הזמינו עכשיו!

מוקד הזמנות:

02-6338444

www.ntours.net | info@ntours.net

סניף ראשי - ירושלים: עבודת ישראל 1

נתיבים טורס
משהו נפלא קורה לך!

טיסות לכל העולם ✈️ | קברי צדיקים באירופה 🏰 | קבוצות קבוצות מאורגנות 📅 | שירות פנים 📞 | לינה וארוחות 🍽️ | ומקצועיות 🧑‍💻

פניתי אליו בתמימות ושאלתי: אבא, למה אתה לומד בספרים האלו? תלמד "קצות החושן", תלמד 'אחרונים', מפני מה תשקיע זמן רב כל כך בספרי החיזוק הללו? אבי הצדיק הרים את עיניו, התבונן בי בחיוך ואמר:

"חייך שתגיע"

סיפורו המיוחד של הרה"ג ר' דוד אהרון שליט"א מבית שמש, על התקרבותו המופלאה לדרכו של רבי נחמן מברסלב זיע"א

עמקות נוראה. באחד הימים, הצטרפתי לנסיעה לליקווד עם הרב בן נעים, הוא סיפר לי שעליו להיכנס לפגוש יהודי מסוים בליקווד, ואם אני רוצה - אצטרף לפגישה. "זה הולך להיות מעניין" הוסיף בארשת סוד. הסכמתי, דווקא הסתקרני לראות במי מדובר. הגענו לאחד הבתים, עליו היה תלוי שלט קטן - 'משפחת גולדמן'. הקשנו על הדלת, הוזמנו להיכנס פנימה, מולנו עמד עם חיוך גדול - יהודי עם קסקס על ראשו ושמו ר' שלמה. היה זה אחד מחסידי ברסלב המיוחדים של ליקווד, הכרתי אותו מעט מבתי הכנסת בעיר. כל מה שידעתי עליו היה שהוא מתפלל שמונה עשרה באריכות. התיישבנו והתחלנו לדבר, הוא שאל: נו, מה חדש, בא נדבר קצת דברי תורה, הוא היה נראה לי כזה איש פשוט, עד שחשבתי לספר לו כמה מדרשים וסיפורים מחז"ל. אך הוא המשיך ושאל: "תרצו ללמוד קצת ליקוטי מוהר"ן, אתם מכירים את הספר הזה?" אמרתי לו שפעם פתחתי ואני זוכר את ההתחלה של תורה כ"ג. הוא מייד הביא ספרים וצללנו פנימה, מבלי שיכולתי להסס או לסרב בנימוס. התחלנו את הלימוד של הפסוקים, ובכל שורה הרגשתי כיצד אנחנו נכנסים בחדר לפנים מחדר. אותו ר' שלמה התעמק בכזו גאונות בכל מילה שנכתבה, כל קישור וכל פסוק נדרש מכל הכיוונים, היה שם גם נגלה, גם דרש וגם סוד. ככה ישבנו מספר שעות (!). הזמן עבר כל כך מהר, ולא הבנתי מה קורה איתי. מעולם לא חוויתי מין סוג לימוד מרתק שכזה. חשתי שנגעתי ברובד חדש בתורת ה'.

"כמוני ממש". סיימנו והדבר הראשון שעשיתי מתוך התרגשות, נעמדתי בצד ובשקט בשקט, ביקשתי סליחה מהקב"ה על ההסתכלות הלא נכונה שהייתה לי על רבי נחמן מברסלב. אמנם אף פעם לא זלזלתי, אך גם לא ידעתי להעריך כראוי. מאז, הגישה שלי לספר הקדוש ליקוטי מוהר"ן, נעשתה תכופה יותר יותר. הרגשתי כיצד רבי נחמן בתורתו הנוראות, בעצם מציע לכל יהודי להיות צדיק בקנה מידה עצום. הוא לא שומר את הסודות לעצמו, אלא אדרבה משכנע את כל מי שמוכן לשמוע: 'אם תאמין למה שאומר לך, תזכה גם אתה לכל הטוב הרוחני שרק קיים'.

ומהתמדה גדולה בספר הקדוש, זכיתי כבר מיד לאחר מכן להשתתף בקיבוץ ר"ה בעיר אומן, שנה ועוד שנה. אמת מה נהדר המראה הגדול והנורא הזה. אנשים מכל הסוגים והמינים עומדים בערב ראש השנה מול הציון הקדוש ופשוט מתעוררים לתשובה בחרטה שעוד לא ראיתי בשום מקום אחר בעולם. אשרינו מה טוב חלקינו.

חצות. אני זוכר כיצד הייתי מנגן לעצמי את הפסוקים על הארץ, ובשעה שהגעתי בתיקון לאה' למילים: "לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה", נזכרתי בבת אחת בצעקה הנוראה שיצאה מעומקא דלבא, מפיו של החזן בתפילת ראש השנה בירושלים, באותה פעם יחידה שהשתתפתי בקיבוץ. רק לאחר שנים ארוכות הבנתי שהבעל התפילה המיוחד ששמעתי, היה ר' לוי יצחק בנדר זצ"ל. ככה בכל פעם שהתיישבתי לתיקון חצות, הייתי נזכר בנוסח הייחודי ששמעתי בירושלים, אך עניין זה לא גרם לי לתור הלאה ולנסות למשש מקרוב את תורת ברסלב. הייתי

הוא היה נראה לי כזה איש פשוט, עד שחשבתי לספר לו כמה מדרשים וסיפורים מחז"ל

שקוע עמוק בסגנון הישיבתי עד שנמשח הסתכלתי במין רחמנות על החסידים, ש'לא זכו להבין' את המתקוות של ה"ישיבשקייט", את הערבות של הלמדנות וכו'. בקיצור, הרגשתי על גג העולם.

זה ספר יפה. לאחר מספר שנים שלמדתי בתפרח, הוריי הוצרכו לעבור לאמריקה ואני בעקבותם, חיפשתי את הישיבה המובחרת באמריקה ורגליו הוליכו אותי לישיבת ליקווד הידועה - בעיר הגדולה ניו ג'רזי.

כעבור תקופה לא ארוכה, התחנתני ונכנסתי לכולל ספרדי בעיר קטנה הסמוכה לניו ג'רזי רבתי. בכולל הוא הכרתי לראשונה את הרב דוד בן נעים שליט"א. באתי אתו בשיחה כבר בימים הראשונים לשהותי בכולל, וקבענו ללמוד חברותא. הבנתי שהוא קשור לברסלב, אך אמרתי לעצמי: 'העיקר שהוא יודע ללמוד טוב, מה אכפת לי שהוא ברסלב, אין לי הרי משהו נגד ברסלב'. התחלנו ללמוד ולאחר כמה ימים שאלני: "תגיד, מה אתה אומר על הספר ליקוטי מוהר"ן?" אמרתי לו: "אני חושב שזה ספר יפה מאוד". אך הוא התעקש: "אם זה ספר יפה, למה אתה לא לומד אותו?" אמרתי לו בעדינות: "יש הרבה ספרים חסידיים עם רעיונות יפים, אבל אני יותר מחשיב את הגמרא והעיון". הרב בן נעים לא כעס ולא התווכח, הייתה לו סבלנות גדולה, הוא שתק ואמר: "טוב, הבנתי אותך".

בית אבא. נולדתי למשפחה ספרדית שורשית. אבי ואימי גדלוני במסירות ודאגו לכל צרכי הרוחניים והגשמיים. אבי זכה לראות את חכמי הספרדים של הדור הקודם, שאב מכולם תורה ויראת שמיים, אך בעיקר נתחברה נשמתו לשיעוריו המרתקים של הצדיק הידוע רבי בנימין זאב חשין זצ"ל. היה זה שיעור מיוחד במינו, יושב היה רבי בנימין זאב ומדבר עם הקהל שנמנה כולו על בני עדות המזרח, בשפה שלהם ובסגנון שיערב להם. הדיבורים הנפלאים של הרב אותם לקח כמובן מספריו של רבינו, השפיעו על אבי עמוקות, וממילא הגה בהם בכל עת מצוא. אני זוכר היטב את אבי לומד בביתנו את הספרים - 'שיחות הר"ן', 'ליקוטי מוהר"ן', בזמנו אומנם לא הבנתי כל כך מהי ברסלב ומה טיבה, אך המונחים כמו 'רבי נחמן', 'התבודדות', 'קיבוץ ראש השנה' - נשבו היטב בסלון ביתנו. בהיותי בן 12 לקחני אבי בפעם היחידה לקיבוץ של חסידי ברסלב בבית הכנסת הגדול במאה שערים. אינני זוכר הרבה ממה שהיה שם, אך מתברר שנשמתי ספגה מאותם תפילות - מראות טהורים שנחרטו היטב בליבי פנימה.

"חייך שתגיע". נעשייתי בר מצווה, נכנסתי לישיבה קטנה, ובדעתי היה לגדול בתורה, מתוך התמדה ולמדנות גדולה. זכורני כיצד בהיותי בגיל ישיבה קטנה, לאחר שכבר טעמתי את טעמם המתוק של מפרשי הגמרא, ראשונים ואחרונים, למדנות ועמקות. חזרתי באחת הפעמים לשבות אצל ההורים וראיתי שוב את אבי רוכן בדבקות על ספרי ברסלב, פניתי אליו בתמימות ושאלתי: אבא, למה אתה לומד בספרים האלו? תלמד "קצות החושן", תלמד 'אחרונים', מפני מה תשקיע זמן רב כל כך בספרי החיזוק הללו? אבי הצדיק הרים את עיניו, התבונן בי בחיוך ואמר: "חייך שתגיע". ובמילים אחרות: כשתגדל תבין.

טוב, הבנתי ש'ברסלב' זה עוד אחד מהדברים שלא מבינים אותם בגיל צעיר, נו, שיהיה...

תיקון חצות בישיבת תפרח. לאחר שסיימתי את הישיבה קטנה בעיר בני ברק, עליתי לישיבה המפורסמת "תפרח". שם התעליתי עוד ועוד במעלות ההתמדה והשקיעות בתורה הקדושה. נקודה מעניינת שניתן לציין מאותם שנים מתוקות ב'תפרח': היינו עורכים בכל שנה, מניין גדול של סליחות בכל חודש אלול - עבור כל הבחורים הספרדיים שלמדו בישיבה. המניין היה מתקיים לאחר חצות הלילה, וכאשר סיימנו את הסליחות, הייתה התעוררות לנצל את השעה המאוחרת גם לאמירת תיקון

מאמר תשיעי בסדרה

מה עושים כאשר הלב נאטם בהתבודדות?

לפני הכול צריך לדעת שהלב הסגור שלנו לא מלמד חלילה שאנחנו חסרי לב, חסרי רגש או שלא אכפת לנו מכלום. פרשנות כזאת היא רק הפרשנות המחלישה של היצר הרע. אבל האמת היא שיש לנו לב ויש לנו רגש ואכפת לנו מאוד, רק שהלב נסגר ונאטם מריבוי הצרות כמו שכותב רבי נתן. כלומר שהלב מרגיש עמוס בצער ולא יכול להכיל יותר ולכן נאטם לכל רגש, כדי להגן על עצמו מכאב, וזה טבעי ומובן וקורה לכל אחד מאתנו.

לכן גם לא צריך להיבהל כשהלב נאטם בהתבודדות, כלומר שמרגישים רק ריקנות וחוסר משמעות, כאילו חס ושלום אין כלום בעולם, לא זוכרים כלום ולא מבינים כלום, לא מרגישים כלום או לא רוצים כלום, וקשה לנו להבין או לברר מה אנחנו מרגישים או חושבים.

אין מה להיבהל אם הלב אטום מלכתחילה וגם אין מה להיבהל אם הוא נאטם בפתאומיות, אפילו באמצע הדיבור.

מה עושים בפועל? שותקים, מתבוננים על מה שמתרחש בתוכנו, ומנסים בזהירות ובעדינות, למצוא מה כן נוגע ללב, ואז, רק אז, לנסות ולדבר. את הלב אי אפשר לפתוח בכוח, במהירות. זה רק ממלא אותו ברגשות אשמה וסוגר אותו יותר.

צריך להניח לו, להקשיב לו, ואז, בזמן שלו ובקצב שלו, הוא שוב נרגע ונפתח ואז מתחילים בחסדי שמיים להבין ולהרגיש מה קורה איתנו ואיפה אנחנו עומדים.

ולפעמים אטימות הלב היא סימן שצריך לעבור נושא או לנסח את הדברים בצורה אחרת, יותר מתאימה למה שאני מרגיש.

חשוב לומר, שכשהלב נסגר, אפשר לדבר גם בלי הרגשת הלב. לדבר רק מתוך אמונה שזה הדבר הנכון, מתוך אמונה שהשם מקשיב ושומע גם אם הלב לא מרגיש.

רבינו סיפר משל על מלך שציווה על בנו לקחת אבן גדולה מאד כמו אבן הריחיים וליטול ולשאת אותה אל עליית ביתו, ומסתמא לא היה יכול הבן לשאת ולהרים את האבן, כי הייתה אבן גדולה וכבדה מאד. הצטער הבן מאד על שאי אפשר לו למלא רצון אביו המלך, עד שגילה לו המלך דעתו אחר כך ואמר לו: היעלה על דעתך שאני אצווה עליך דבר כבד כזה לקחת את האבן כמו שהיא ולשאת ולהרים אותה? האם תוכל לעשות דבר כזה למרות חכמתך הגדולה? אין כוונתי לזה כלל, רק כוונתי הייתה שתתקח

פטיש חזק ותכה ותשבור את האבן לחתיכות קטנות, וכך תוכל להעלות אותה אל העלייה. כמו כן השם יתברך ציווה עלינו שנישא לבבנו על כפיים אל א-ל בשמיים, ולבבנו הוא לב האבן והוא אבן גדולה וכבדה מאד ואי אפשר להרים אותה אל השם יתברך בשום אופן, רק על ידי שניקה פטיש ונשבר ונפוצץ את לב האבן, ואז נוכל להרים אותו. והפטיש הוא הדיבור. והעיקר - להרבות בדיבורים של תחינות ובקשות בפה והתעוררות הלב בא ממילא (על פי חיי מוהר"ן תמ"א).

רבי נתן כותב: "ולפעמים על ידי שידבר הרבה, אף על פי שיהיה בלא לב כלל, אף על פי כן יבוא אחר כך על ידי זה להתעוררות גדולה בלב ובנפש,

וממילא יושע (ליקוטי מוהר"ן תנינא

צ"ח). וזה בחינת מה שנקראת התפילה: 'תפילה', שהוא לשון עיקש ופתלתול. ובבחינה זו יש להרבות בתפילה והתבודדות מאד מאד כל ימי חייו, שזה העיקר. וצריך להיות עקשן גדול בזה מאד מאד, שאף על פי שנדמה לו שדבריו אינם מועילים כלל, כי זה כמה ימים ושנים שעוסק בזה, ועדיין לא פעל כלל, אף על פי כן צריך להיות בזה עקשן גדול בזה, כמו העקשן ממש שעושה הדבר בלי שום טעם, כך גם בעבודת ה'" (ליקוטי הלכות, הלכות תפילין הלכה ה' אות מ"ג).

וביחד עם זאת צריך להדגיש, שכל מה שנאמר על עקשנות בתפילה אין פירושו כוחנות או דחיקת שעה, הפעלת לחץ בתפילה או מאמץ מיוחד להשגת תפילה עמוקה וחזקה.

עקשנות קדושה שרבי נתן מתאר כאן בליקוטי הלכות שהבאנו, פירושה לדבר עם ה' מתוך רכות והכנעה. להמשיך ולהתפלל מתוך בקשת רחמים ולא כטענה. להתמיד אך לא להסתער.

מה עושים כשאובייקטיבית אין זמן להתבודד?

גם לאדם הכי עמוס יש אפשרות למצוא זמן קצר ביום. להשכים קום, לקבוע את ההתבודדות בהפסקה בעבודה, בבוקר לפני או אחרי הקפה, בערב לפני השינה, בבוקר אחרי התפילה. ובאמת, על פי רוב זה רק ענין של סדר עדיפות, למה שרוצים באמת לעשות תמיד מוצאים זמן.

וכשרוצים ולא מתייאשים, מנסים ומנסים שוב, השם הטוב משנה את הטבע ופתאום יש זמן. אפילו אם נדמה לנו שבאמת, בצורה אובייקטיבית, אין לנו זמן, ה' ימצא לנו זמן.

הרוצה לאכול בשר לאחר אכילת מאכל חלבי האם צריך להמתין ולשהות שיעור זמן ביניהם?

החסידים. וכן כתבו כמה אחרונים בדעת הזוהר, הביאם בשו"ת יבי"א (ח"ו יו"ד סי' ז). נמצא שהבנת הזוהר במחלוקת שנויה.

ולענין הלכה כתב בשו"ת יבי"א הנ"ל שכיון שמצינו מחלוקת בכונת הזוהר וגם מרן בש"ע לא הביא כלל את חומרת הזוהר - לכן מעיקר הדין מותר לאכול בשר מיד אחר אכילת מאכלי חלב אף באותה סעודה ובתנאי שיעשה 'קינוח' ו'הדחה', וכן המנהג.

ובני אשכנז שיוצאים ביד רמ"א יש הבדל בין מאכלי חלב רגילים לבין גבינה קשה ונבארם בס"ד.

גבינה רכה ושאר מאכלי חלב לדעת המג"א (סי' תצד סק"ו) מותר לאכול אחריהם בשר מיד אפילו באותה סעודה ואין צריך שום המתנה רק שיעשה קינוח והדחה והביאו להלכה המשנ"ב (שם ס"ק טז, ועיין עוד קצו סק"ט), וכן פסק בבדי השלחן ס"ק עה.

ויש או' שאף במאכלים אלו צריך להמתין ביניהם לחוש לדעת הזוהר (הלבוש ועוד וכ"פ בכה"ח), ויש שכתבו שמנהג העולם להמתין כחצי שעה (תשו' והנהגות והליכות שלמה).

ולענין גבינה קשה (היינו שעברו עליה ששה חדשים בתהליך הייצור שלה): הרמ"א (סי' פט ס"ב) כתב שצריך להמתין אחריה שש שעות וכ"כ בבא"ח (שלח ב' י"ד), ובספר 'בדי השלחן' (ס"ק טט) כתב ששייך בזה שני הטעמים של רש"י והרמב"ם (שממתנים בין בשר לחלב): שכמו בבשר גם בגבינה קשה טעמה נשאר בפה וכן נדבקת בין השיניים, ולכן צריך להמתין שש שעות.

אך גם בגבינה קשה י"א שאין צריך להמתין כלל (הוראה ברורה ס"ק ל"ד),

אולם צריך לדעת שדעת רבים מגדולי הדור (חזו"א, הגר"מ פינשטיין ועוד) שזה דווקא בגבינות שהיו בימיהם, אולם בימינו רוב הגבינות המצויות כגון גבינה צהובה או גבינה מלוחה אינם בגדר גבינה קשה (וכמעט כל הגבינות תהליך יצורם הוא לכל היותר חודשיים) וסגי בקינוח והדחה לדעת המשנ"ב והיבי"א, או בהמתנת חצי שעה (לשיטות הנ"ל). אולם יש גבינות שתהליך יצורם הוא ששה חודשים כמו גבינת פרמזן ועוד סוגים, ובזה לדעת הרמ"א צריך המתנת שש שעות (עיין פס"ת סי' פ"ט שהאריך בזה).

ניתן לשלוח תגובות והערות למדור זה, לדון להקשות לתרץ וליישב כדרכה של תורה בשליחת מייל למערכת agadelha148@gmail.com או דרך מערכת נדרים פלוס

מרן הבית יוסף בסיומן קע"ג הביא את דברי הזוהר הקדוש בפרשת משפטים (דף קכה) וז"ל (הפירוש בסוגריים הוא מפירושו של המתוק מדבש): אשכחן דכל מאן דאכיל האי מיכלא כחדא (מצינו שכל מי שאוכל מאכל זה של בשר בחלב שנתחבר יחד) או בשעתא חדא (או בשעה אחת אע"פ שהם בשתי סעודות) או בסעודתא חדא (או בסעודה אחת אפילו שהם ב' שעות) ארבעין יומין אתחזיא גדיא מקולסא בקלפוי (ארבעים יום נראה בעורו צורת גדי החיצוני שעיר עיזים שהוא הסי"מ מקולס - פירוש מזורז ומזויין בכלי זיינו שהם כוחות הדין שנכללים בו) לגבי אינון דלעילא וסייעתא מסאבא מתקרבין בהדיה (וסייעות טמאות המשתלשלות ממנו מתקרבות עמו לפעול דינים למטה) וגרים לאתערא דינין בעלמא דינין דלא קדישין (וגורם לעורר דינים בעולם - כי בעון זה מתעורר הדין בעולם להעניש גם על כל שאר העוונות שעד עתה פה השטן היה סתום והוא גרם לפתחו) ואי אוליד בר באינון יומין אוזפין ליה נשמתא מסטרא אחרא (ואם הוליד בן באותן הארבעים יום - מלבד נשמתו הקדושה מתלווה אליה עוד נשמה מסטרא אחרא להחטיאו). ע"כ דברי הזוהר. וכתב על זה מרן הבי" שטוב ונכון להחמיר שלא לאכול בשר בהמה או עוף אחר גבינה, אלא אם כן זה לא באותה שעה וגם שיהיה בסעודה אחרת.

ובשולחן ערוך (יו"ד סי' פט ס"ב) כתב מרן: אכל גבינה - מותר לאכול אחריו בשר מיד ובלבד שיעיין ידיו שלא יהיה שום דבר מהגבינה נדבק בהם - ואם הוא בלילה שאינו יכול לעיין אותם היטב - צריך לרחצם, וצריך לקנח פיו ולהדיחו, במה דברים אמורים? בבשר בהמה וחיה, אבל אם בא לאכול בשר עוף אחר גבינה אינו צריך לא קינוח ולא הדחה ולא נטילה. ע"כ.

והיוצא מדברי מרן שמעיקר הדין מותר לאכול בשר אחר גבינה אפילו מיד ולא הזכיר כלל מדברי הזוהר הנ"ל.

ועיין בספר 'שירי ברכה' למרן החיד"א (סי' פט ס"ק ו) שהביא בשם ה'חמדת ימים' שכל מה שדיבר הזוהר הקדוש היינו דווקא באכילת 'חלב אחר בשר', אבל באכילת 'בשר אחר גבינה' אדרבה מצווה יש בזה, ואף יש בזה תיקון משום שהחלב בחינת החסדים והבשר בחינת הגבורות ותתאה גבר ובחינת הגבורות מתמתקת בחסדים שהם למטה, אבל גבינה אחר בשר אסור דהא תתאה גבר ונמצא מגביר גבורות על

רעותא דלבא

דיבורים נלכדים מרבין ותלמידיו הק' הרה"ח ר' שמעון מנשה רביע שליט"א מרבני הארגון

קבלת התורה מחדש בחג השבועות

ואמר מוהר"ת שמרע"ה הוריד לנו את התורה"ק אך את אופן הקיום שלה המשיך והוריד לנו רביז"ל.

וע"כ בימים אלו קודם שבועות צריך להתחזק ולהתפלל ולכסוף לקבל את התורה מחדש ואת הקיום שלה שהם תרי"ג מצוות, ובזוה"ק איתא שהם תרי"ג עטין דהיינו עצות להתקרב להשי"ת, וע"כ בשבועות נמשך חסדים גדולים ומוחין גדולים כמ"ש רביז"ל בליקו"מ סי' נ"ו, וזה כל העניין של המקווה בשבועות שהוא שער הנו"ן ועיקר העניין הוא החיפוש והתפילות לקיים את התורה ולזכות להשיג עומק התורה, ומה שבאה ללמדנו, וכמ"ש שאחד אמר שלמד את כל הש"ס אך שאלוהו מה הש"ס לימד אותך.

ה' יזכנו להרגיש נעימות התורה"ק ולהשיג הפנימיות, הן סודותיה והן בקיום התורה"ק למעשה, ולקיים בכל דרכיך דעהו.

ויה"ר שנזכה לקבל התורה מחדש באמת ולהיות מבני היכלא דמלכא שנרשמים בספר הזיכרון לפניו, כמבואר בזוה"ק על הנעורים בליל שבועות (וכמבואר מרביה"ק שב'הושענא רבא" העיקר הוא האמירה וב'שבועות" העיקר להיות ניעור) וזוכה לרחמים גדולים וגאולה פרטית וכללית במהרה בימינו, אכ"ר.

קעת אנחנו בטו"ב ימים שקודם חג השבועות, וכידוע: אין טוב אלא תורה, וכת' "וירא אלהים את האור כי טוב" ופרש"י: הבדילו לצדיקים לעתיד לבוא, ופירשו בספה"ק שגנוז בתורה, ובעיקר בפנימיות התורה, וביום ל"ג בעומר שהוא טו"ב ימים לפני קבלת התורה מתגלה אור זה.

וידוע מה שסיפר רביז"ל, שה"קדושת לוי" - ר' לוי יצחק מברדיטשוב זיע"א, לא ניגש לתפילת שחרית בשבועות, עד ששמע הקולות וברקים של מתן תורה, וכן רביז"ל כשהלך עם משרתו בליל שבועות למקווה, שאל אותו: האם שומע רעשים גדולים, ואמר המשרת שאינו שומע כלום, וכן היה כו"כ פעמים, והבין המשרת שרביז"ל שמע הקולות וברקים של מתן תורה.

והנה בכל שנה ושנה מתחדש קבלת התורה כמבואר בספה"ק, ויש שבעים פנים לתורה, וכנגד זה יש שבעים שנה לאדם, ובכל שנה מקבל פן אחד בתורה"ק, וידוע מה שאמר מוהר"ת בפתחת ההיכל דשבועות שעכשיו מקבלים תורה חדשה ממש והיה מחבק הס"ת מאד.

תורה משינה חיים

יש לי זיכרון צרוב מהתקופה שהתקרבותי לרבינו. למדתי עם חבר ליקוטי מוהר"ן, הוא הסביר לי כמה שהתורות בליקו"מ הם עניין כללי מאוד, ואיך הם מאירים את כלל החיים. ראיתי שהוא מחפש להמחיש את ההרגשות שלו, אז הוספתי ואמרתי "אתה מתכוון שזה כמו משקפיים על החיים?!" החבר נענה ואמר לי: "לא, ליקוטי מוהר"ן זה לא משקפיים, זה שכל חדש, יקח לך זמן להבין מה אני מתכוון, אבל אחרי שתטעם - תבין".

ואכן גיליתי עם הזמן שהתורות של רבינו הם השכל בעצמו של החיים, איך לחיות, איך לפרש את החיים, איך לתקשר עם השי"ת, לדעת מה התפקיד שלי בעולם, ומה הצדיק פועל עבורי.

בקיצור כל החיים. לכן צורת הלימוד של הספר הזה הוא לימוד של תמצית חיים, והגישה אליו היא שונה מאוד משאר הספרים, כי בדרך כלל כשאומרים משהו מתכוונים למה שאומרים, יכול להיות שיש עוד מה לעיין וכו' אבל ניתן להבין את הכוונה הפשוטה בשכל.

לא כן הוא בתורות של רבינו, מאחר והם תמצית חיים, והם בעיקר מלמדים איך לחיות, לכן אם לא חוברת אותם לחיים - לא הבנת כלום. אם נאחזת והתרצית רק מהכוונה הפשוטה - לא תפסת את הנקודה. אולי הבנת ווארט יפה, אבל לא הצלחת להוציא את השכל הכולל שאליו כיוון רבינו, שזאת בעצם הכוונה הכי בסיסית.

כדי להיכנס לסוג הזה של הלימוד, חייבים להתחיל לדעת ללמוד בצורה אחרת ממה שהכרנו עד כה. זה אמנם לא מסובך אבל מצריך תקופת הסתגלות, וגם לשמוע ולראות את דרך הלימוד מאחרים שהתרגלו בלימוד מעין זה [על אף שבסוף לכל אחד יהיה את הצבע שלו, כי התורה תתפרש לפי צורת הנפש והמעברים של הלומד].

לאור האמור, דרך הלימוד של התורות, בנוי על בקשה וחיפוש כיצד התורה מרפאת לי

עוד דוגמא מאותה תורה: "להוציא משפטינו לאור" הכוונה - א. המשפט שאדם צריך לשפוט את עצמו. ב. גם איך להנהיג אחרים. ג. ללמוד להוציא הנהגות ישרות מספרי הצדיקים. ד. להוציא את המשפט מול העמים, דהיינו שיתגלה אור ה' מול העמים.

כל זה רק ממבט ראשון, וצריכים להיות פתוחים לעוד הרבה היבטים.

ללכת עם תורה זה להיכנס לים של שעשועים, כל יום יש לך עוד חידושים על התורה ועל החיים, רק שצריך פשוט לקפוץ למים ולהתמסר לסם החיים המרוכז שזכינו לו.

עוד דוגמא מאותה תורה: "להוציא משפטינו לאור" הכוונה - א. המשפט שאדם צריך לשפוט את עצמו. ב. גם איך להנהיג אחרים. ג. ללמוד להוציא הנהגות ישרות מספרי הצדיקים. ד. להוציא את המשפט מול העמים, דהיינו שיתגלה אור ה' מול העמים.

בטוור השזבה זמשמחדת

נדרים

המבטאים האמריקאים עולים מדי שבוע ביום ראשון

וניתן לעשותם בכל עמדות נדרים פלוס - בקופת אגדלך

הננו להודיע כי לאחר ההיענות האדירה והצימאון הגדול של מאות בחורי הישיבות הקדושות לקיום המבטאים הממוחשבים בספר הקדוש שיחות הר"ן בתרומת הנדיב החפץ בעילוס שמו

חל טדרוז משמעזתי במלגה

זמכאן זאילך יקבלו על כל מבחן שבועי

בחזרי ישיבה גדולה: ₪ 18

בחזרי ישיבה קטנה: ₪ 13

זבנטסף. בזעס של עשרה שקלים לכל מי שיתמיד בעשיית 4 מבטאים בחודש

מבצע מיוחד

לרגל חג מתן תורה

בחזר יקר: קיבלת ציון 100% במבחן? נכנסת להגרלה ייחודית - פייסוס הקטגוריה יוקרתית על קלף מיוחד

בחור יקר, בן עליה!

נצל את ההזדמנות המיוחדת וקנה לך בקיאות וידע רב בעצותיו הקדושות של רבי נתמן מברסלב זי"ע"א

בהביבונתא לאשת ההיל

הכמת לב

מאשה לרעותה בעצותיו של רבינו

ש.ב. משוחחח
עם הגב' ח. טוטיאן

קבלת התורה בברסלב

ח.ט.: ודאי. יש לרבינו הדרכה מפורטת על מה ואיך ללמוד, כמה ללמוד, על ההספקים הראויים לכל יהודי בכל יום ובכל שנה. שיחה ע"ו בשיחות הר"ן זו השיחה המרכזית. אולם יותר ממה שרבי נחמן הנחה את תלמידיו על שיטת הלימוד, לימד על המטרה של לימוד התורה ועל השורש והמהות של המצווה הקדושה הזו.

צריך לזכור שהמטרה העיקרית היא לקרב אותנו לה' ולהיות מחוברים לנותן התורה. הן ע"י לימוד גמרא, הלכות, תהילים ושאר ספרים, והן ע"י קיום שאר מצוות ה'.

ולכן שימת הלב צריכה להיות בעיקר מול הכוונה שלנו. רבינו בא ללמד אותנו את האמת! ומבקש ממנו: אל תסתנוורו מהשקר של העולם, מהסטיגמות וממה שנחשב בעיני העולם. אלא תתחברו לעצמכם ולאמת הפנימית, תתבוננו ותראו מתוך מה פועלים ומה המטרה.

כאשר מבינים שבאנו לעבוד את ה' יתברך ולא את עצמנו חלילה, אז גם אמירת תהילים מתוך להתקרב לה', נחשבת ללימוד תורה.

בשעה שמקיימים מצוות, מתפללים ועובדים את ה' מתוך הרגשת חיוב, ופועלים כי צריך ואין ברירה, זה יוצר לחץ וריחוק. אולם כאשר חשים קשר עמוק לה' - "אנא עבדא דקודשא בריך הוא", הכוונה והמניע של הפעולה משנה את כל התמונה. לעבוד את ה' מתוך כוונה וחיבור זו כבר מתיקות גדולה, רוגע ושלווה כמתנה לחיים.

ש.ב.: תקשיבי, עשית לי סדר בראש. פתחת לי צוהר לתורות של ר' נחמן, פתחת לי שער לחיים טובים באמת!

רבי נחמן מנחה אותנו לשלב את התורה יחד עם תפילה וכך נוכל לזכות לחיות חיים מתוקים בזכות אור התורה. רבי נחמן אמר פעם - הליטאים אומרים: "רק תורה", החסידים אומרים "רק תפילה ועבודה", ואני אומר: "להתפלל וללמוד ולהתפלל".

רבי נתן בהוראת רבו רבי נחמן, חיבר ספר ייחודי ומופלא - "ליקוטי תפילות". הוא כתב תפילה על כל תורה של רבי נחמן בליקוטי מוהר"ן. כאשר מתבוננים בתפילות רואים איך הוא מתחנן לה' שיזכה לעשות את רצונו בפשיטות, ולקיים את העצות הנפלאות של ר' נחמן ועל ידי כך יתקרב לה' יתברך יותר ויותר.

גם בתפילת שמונה עשרה רואים את הבחינה הזו, כאשר מבקשים: "אלוקי נצור לשוני מרע..." - מתפללים שזוכה לקיים את הלכות שמירת הלשון שאנו לומדים.

אנחנו בתור נשים צריכות לשים לב להתפלל על הבעל והבנים שיזכו למתיקות התורה. וירגישו טעם גן עדן כשהם לומדים. שילמדו לשם שמיים כמו עבד שעושה את רצון אדונו בפשיטות ובתמימות.

כי אי אפשר בלי התפילה.

ש.ב.: איזה מעניין, ממש חידשת לי. אפשר עוד שאלה שמנקרת לי למרות שאינה קשורה אלי...?

ח.ט.: אדרבה, בואי נשמע.

ש.ב.: ממש מסקרן אותי גם, האם רבי נחמן כיוון את תלמידיו לדרך לימוד מסוימת או שזה בכלל לא 'נושא' וכל אחד הולך אחר ליבו והרגשתו האישית?

ש.ב.: קודם כל חייבת לומר לך, שבזכות השיחות שלנו כל המבט שלי על ברסלב משתנה ואני מתחילה ממש להרגיש את הטוב שבעלי מדבר עליו, וחי אותו כבר כמה שנים. יש לך הרבה זכויות בזה!

ח.ט.: שמחה לשמוע, ברוך השם!

ש.ב.: אנחנו בעיצומם של ימי הספירה ומתקרבים לחג השבועות. כאחת שגדלה בבית ספרדי ולמדתי בסמינר ספרדי עם חינוך ליטאי, שמעתי כל כך הרבה על מעלת לימוד התורה ו"רק תורה". הייתי רוצה לשמוע איך זה מסתדר עם כל העבודות של חסיד ברסלב, שפתאום יוצא להתבודד שעה, מחשיב ברצינות את מעלת הריקוד, ואפילו יושב לומר תהילים כסדרן...

ח.ט.: איזו שאלה יפה, אנסה לענות לך במבט של נשים, בכל אופן משהו שמדבר אלינו... קודם כל צריך לדעת שיש שתי מטרות בתורה הקדושה: אחת - קיום תרי"ג מצוות שהם בעצם תרי"ג עצות לחיים טובים והוראות שימוש איך לנהוג עם כל ענייני העוה"ז, כמו שיש הוראות שימוש לכלי חשמלי. איך צריך לנהוג בכל סיטואציה ומה לעשות בכל שלבי החיים. שתיים - קיום המצוות, זו הדרך לקרב אותנו להשם יתברך ולהתחבר אליו.

התורה היא תורת חיים, כתוב בגמרא על כך: "זכה נעשית לו סם חיים, לא זכה נעשית לו סם המוות" - צריך להתפלל כדי לזכות לקבל את הטוב מלימוד התורה ולעשות זאת בצורה הראויה והטובה. מצד אחד מתוך הלימוד של התורה הקדושה אפשר להתעלות עד אין סוף, ומצד שני לצערנו במהלך ההיסטוריה של עמ"י, הרבה כופרים היו תלמידי חכמים גדולים ה"י.

קו אנדלך לנשים:
02-313-10-63

מהזכרת

עזכונים * שיעורים * חיזוקים * דאיונות וסיפורים אישיים

כל מה שחשוב לך ולנשמה

♦ "כאשר מצוי עכשיו כמה בני הנעורים הכשרים המשתוקקים מאוד מאוד להשם יתברך" (שיחות הר"ן ק"כ) ♦

בס"ד מרובה, חבורת הבחורים בשכונת 'רמת שלמה' בירושלים המיועדת לבחורים מבני התורה הספרדים מכלל הישיבות הק' המתקרבים לאורו של מוהר"ן זיע"א, הולכת וגדלה באופן ניכר. בחודשים האחרונים השתתפו למעלה מחמישים בחורים בחבורה הקבועה המתקיימת בכל ליל שישי בשעה מאוחרת לקראת חצות הלילה. בחבורה המגובשת הולכים כעת עם התורה הזמנית בספר ליקוטי מוהר"ן ודולים בכל שבוע עצות מיוחדות לעובדא ולמעשה מתוך חיפוש וגעגוע לדבר ה'.

בחורי ישיבות הלומדים בירושלים, מוזמנים אף הם להשתתף בחבורה חשובה זו בראשות ראש החבורה הר"ר מיכאל רחמים שליט"א. לפרטים, ניתן ליצור קשר בפלא' 0533112823

החבורה מתקיימת מידי ליל שישי בשעה 10:45 ברח' מוצפי פינת רח' פתאל בביהכ"ס תכלת מרכזי

♦ "והודעת להם את הדרך ילכו בה ואת המעשה אשר יעשו" ♦

בימים אלו עמלים צוות ת"ח מטעם ארגון 'אגדלך' על הוצאת ועריכת הפאנל הייחודי שנערך במתחם אגדלך בשב"ק שלאחר ראש השנה בקיבוץ באומן.

הפאנל שהפך לשיחת היום ברחבי המתחם כולו, הביא דעת חדשה, מיושבת ומבוררת למעלה ממאה בחורים ואברכים שהאזינו לדבריהם המרתקים של הרבנים הגאונים: הרה"ג ר' עמי מזרחי שליט"א - א חבר בית הדין בעיר ביתר עילית, הרה"ג יצחק יוסף שליט"א נכדו חביבו של מרן הגר"י זצוק"ל, והרה"ג ר' יוסף נחמן לוי שליט"א מרבני אגדלך. הפאנל שהתקיים מעבר לזמן המתוכנן, הקיף את כל הנושאים הבעורים לכל אברך בן תורה ספרדי המתקרב לאורו של רבי נחמן מברסלב.

בעז"ה החוברת המיוחדת תצא במהדורה מוגבלת במהלך חודש תמוז הבא עלינו לטובה. עיקבו אחר הפרסומים בקו אגדלך

♦ "בואו והפיסו" - פרשת הקטורת על קלף ♦

מבצע מיוחד לעידוד הבחורים החשובים הנבחרים על שיחות הר"ן כמידי שבוע בעמדות "נדרים פלוס": בתרומת הנדיב החפץ בעילום שמו, כלל הבחורים מבני התורה הספרדים המשתתפים במבחנים בחודש זה, בנוסף למלגה הקבועה, על כל מבחן עם ציון 100% יכנסו להגרלה על פיטום הקטורת מהודר שנכתב על קלף, ע"י אברך יר"ש בכתב ספרדי, וכידוע סגולת קריאת פיטום הקטורת מתוך הקלף. ראו עוד במודעה מיוחדת בתוך העלון.

קראתי רבות על גדול החיוב של שמירת העיניים, וככל שאני מתעמק בסוגיא הזו אני חש תסכול וכדוך. נראה לי פשוט לא מציאותי לשמור את העינים בדור פרוץ שכזה. ובפרט עתה בימי הקיץ, נראה שאין מנוס ממכשול ח"ו. רציני לבקש, האם ניתן להעלות על גבי גליון יקר זה, את הדרכים הנכונות כיצד להתמודד עם ניסיון שנראה על כל פנים עבוירי - כמו "מכור מראש"?

דבר ראשון, אשריך שהיית מוכן להעלות את הכאב האמיתי והמדמם שמציף את לבו של כל עובד ה'. ועתה לעצם שאלתך: כפי הנראה, ניסיון זה הוא המובחר שבנסיונות דורנו, וזה לא גליון חדש. רבי נחמן מברסלב בספרו הקדוש ליקוטי מוהר"ן (תורה לו) מביא את דברי רשב"י על כך שהניסיון הזה הוא "עיקרא דיצרא בישא", ואם כן בודאי התפילות והזעקות להשי"ת צריכות להיות מכוונות מול הניסיון המרכזי הזה. לבקש מהקב"ה חיבור אמיתי אליו, בקשר בל נתק, (כי תיקון היסוד הוא ענין החיבור לקדושה כידוע).

במהלך השנים, ככל שזוכים לדבר לפני השי"ת דיבורים של בקשה ותחנונים להינצל מחלאת תאוות העוה"ז, עם הזמן - הרצון האישי של היהודי מתחדד ומתברר, למרות שלמעשה אינו רואה עדיין שינוי דרסטי בעוצמת הניצחון מול הניסיון. כאשר היהודי מטפח בתוכו רצון להישמר מחיבור והסתכלות לא טובה, ובמקביל מעורר לעצמו תשוקה עזה לחיבור טהור עם הקב"ה, ממילא הנטייה לחיפוש וסקרנות יתר הולכת ונמוגה.

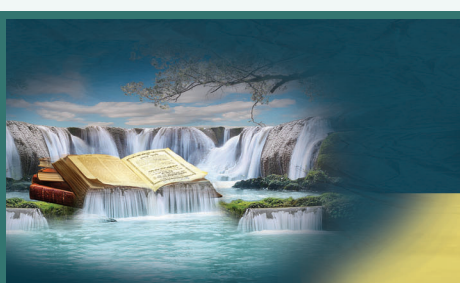
אם נשאל בחור או אברך באופן ספונטני, מהו הרצון האישי שלך מול העניין של שמירת עיניים? הוא יענה מיד שרוצה את הקדושה. אולם כאשר זוכים להתבודד ולדבר לפני הקב"ה דיבורי אמת מבלי להרשים אף אחד, יוכל האדם לגלות שאמנם רוצה לשמור את העיניים אך בד בבד רוצה עוד דברים אחרים, ועל ידי שמפרש את שיחתו לפני ה' זוכה להגדיר מחדש את ההרגשות שלו וכך יוכל עם הזמן לבקש על קדושת העיניים ממקום ברור ומדויק יותר.

מובן מאליו, שיש לכתחילה להימנע ככל האפשר מלהגיע למקומות של נסיונות וד"ל. אולם כדאי לזכור שגם כאשר מוכרחים לעבור בכל מיני מקומות הכרחיים ונתקלים באונס במראות אסורות, במקום לדון ולספור במה נכשלנו - יש להסיח דעת ולחשוב ולספור מה זכינו בכל התגברות של רגע כמימריה, כי זה עצמו הקיום של מצוה מדאורייתא של "ולא תתורו" כפשוטו, ונמצא שהרווח גדול מן ההפסד.

ואם בכ"ז ח"ו נכשלים רח"ל, אפשר תיכף לדבר להשי"ת דיבורים של חרטה וכמו שאמר רבינו"ל: אם אתה מאמין שיכולין לקלקל - תאמין שיכולין לתקן. רק חזק ואמץ.

חכם לב יקח מצוות ♦ זכות הדפסת והפצת העלון נתרם והוקדש ע"י התורמים החשובים הי"ו

הרה"ר שמעון מנשה רביע הי"ו מרבני הארגון לרגל החלאקה לנכדו שיזכה לרוות נחת מכל יוצ"ח	מוקדש לרפואתו השלימה של ידידנו הר"ר יעקב חיים בן מרסל הי"ו
הרה"ח דניאל לוי שליט"א לרגל נישואי בתו בחודש סיון בעז"ה שיזכו להקין בית נאמן בישראל	הבה"ח יוסף חן לזכות ליסוע לקיבוץ ראש השנה תשפ"ו
הרה"ר ישראל נחמן טויב הי"ו להצלחה בכל העניינים	נתרם ע"י י. בן פורת להצלחת ואחדות עם ישראל
הרה"ר רביה"ק תעמוד להם ולזרעם ויתמלאו כל משאלות לבם לטובה ברוחניות ובגשמיות ויזכו לראות נחת מכל יוצ"ח אמון. (ניתן לתרום במס' 0527-140454-0454)	רוצה גם להיות שותף בחיזוק שמגיע לבני התורה מהעלון הנפלא הזה? התקשר עוד היום 0527 140454

קו 'אגדלך'

הודעות ועידכונים • שיעורים
חיזוקים קצרים • יעוץ טלפוני מגדולי הרבנים
• שלוחת החבורות

02-313-75-56

063.4.125398 / אומנות גרפית-0527-140454